בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ו' בניסן תשס"ו (04 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בינואר 1949, לאחר קום מדינת ישראל, התירה בריטניה (ששלטה בלוב) את יציאת יהודי לוב בתנאי שיוותרו על נתינותם הלובית, דבר שהביא לרוממות רוח(!) בקרב יהודי לוב וההחלטה למכור את נכסיהם ולעלות לישראל. עוד לפני קום המדינה עלו כמה מאות יהודים בחשאי. כעבור 3 חודשים, היום, **ו' בניסן**, **החלה העליה ההמונית של יהודי לוב** לישראל (אולי כדי שיוכלו לחגוג את **חג החירות** בארץ אבותינו...), שהקיפה – עד שלהי 1952 - כ- 32,000 יהודים מלוב, בהפלגות ישירות מנמל טריפולי לנמל חיפה. לאחר עליה זאת נותרו בלוב כ- 3000 יהודים. השלטון העצמאי החדש בלוב [מאז סוף שנת 1951] לא הציק ליהודים ומכח החוקה הלובית אף זכו היהודים בשיוויון זכויות. עם זאת, לפני מלחמת ששת הימים חיו בלוב כ- 7000 יהודים בלבד. בעקבות המלחמה, שוב פרצו בלוב מהומות אנטי-יהודיות, שבהן נרצחו כ- 20 יהודים ר"ל, וכעבור זמן עזבו מרבית היהודים את לוב – חלקם לישראל. ערביי לוב שמחו לאפשר הגירה של יהודי לוב לישראל ואף סייעו בכך, במטרה לתפוס את מקומם של היהודים בכלכלת לוב. לאחר הפיכת קדאפי (1969) נאסר על היהודים לצאת את לוב. ב- 1970 נמנו בלוב כ- 90 יהודים.
[לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות] [=http://www.50plus.co.il/ArticleFull.asp?Sec=1247&level2=148&Banner]

בדף של אתמול, למדנו על המידה המופלגת של הכנסת אורחים, המידה היקרה כל-כך גם בעיני ה'. היות וכך, תוהים אנו מה**מנהג המאד יוצא-דופן** בקרב **יהודי לוב** כפי שסופר כאן: בתחילת ליל הסדר, כפי שמנחה אותנו ההגדה של פסח, אנו מרימים את קערת הסדר ומכריזים, "הא לחמא עניא... **כל דכפין ייתי וייכול** [כל מי שרעב יבוא ויאכל]..." אך אצל חלק מקהילות לוב, וגם בג'רבה, נוהגים כי "כל שני ימים ראשונים של פסח לא תדרוך רגל זר את גבולם, ולא ייהנה שום איש זר מנכסיהם..." [ספר קורות לוב ויהדותה 1982] במקור אחר מובא כי, "נוהגים היו יהודי מסילאתה לסגור את בתיהם לפני אורח מן החוץ ולא נתנו לאיש זר לבוא הביתה." [סלושץ, ספר המסעות 1938] מסתבר כי, "מוצאו [של המנהג] מדורות השמד שארכו כמה שנים: האנוסים, בזמן שלטון האלמוואחדים, שחגגו את הפסח [ואת ראש השנה] בסתר, פחדו פן ילשינו עליהם מרגלים או אנשי רשע כי הם מוסיפים לחוג את חגי ישראל במסתרים. ועל כן, סגרו את דלתות בתיהם בפני כל אורח הבא מן החוץ, יהיה אשר יהיה, וכן, נשאר מעשה אבות זה בידי בני בניהם, מבלי שיכלו להביא טעם לזכר מנהג זה. מנהג דומה נמצא אצל שיירי האנוסים בפורטוגל." במקור אחר הוסבר כי "יש יסוד לחשוב ש...הונהג למנוע נהירת הגויים השכנים לבית היהודים ביודעם כי שם אפשר לזלול ולסבוא ככל אוות נפשם. על-כן מצאו אבותיהם של כמה משפחות תחבולה זו למנוע אי נעימויות של כניסת גויים (על החמץ שבכליהם) לבתיהם." אזי, מה שנראה בהשקפה ראשונה כמנהג סדומי, יסודתו בקודש."
[ד. שפרבר, מנהגי ישראל]

אולי משום כך, וכשכר הולם, נקרא אולם הכניסה בבתי מלון "**לובי**"...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל